

TÓTH-BENCZE TAMÁS

PÓTLÁS A „BALATONFÜRED EMLÉKJELEI” CÍMŰ KÖNYVHÖZ

Helye: A Bocsár-dűlőben levő családi pince falán.
 Felirata: „Somogyi Imre / 1898–1971 / szőlősgazda – községbíró / emlékére”
 Felavatva: 2008. április 3.
 Az avatás szűk családi körben történt.
 Anyaga: szürkésfekete gránit.

SOMOGYI Imre szőlősgazda és községbíró
 (*Balatonkövesd [ma: Csopak], 1898. június 18. – Szombathely, 1971. április 3.*)

Édesapja, Nagy Imre fiatalon hunyt el. Édesanyja másodszor is férjhez ment Somogyi Gábor 12 holdas füredi gazdálkodóhoz, aki a hatéves árvát örökbe fogadta, halála után a birtokait is rá hagyta. További öröklés révén még 6 holddal gyarapodott a gazdaság. Középiskolai végzettséget (4 polgári) szerzett. Az első világháborúban nagyon fiatalon a frontra került: 1916-tól a 20. gyalogezred katonájaként részt vett a Piave menti harcokban. 1923-ban feleségül vette Bakonyi Jolánt. Két lányuk született. 1922 és 1935 között többször publikált a „Balatonfüred” című hetilapban. 1928-ban községi elöljárósági tag lett, 1932-ben helyettes községi bírónak választották, 1938 és 1945 között községi bírónak volt. Kiváló gazdálkodó és gyümölcsstermesztő hírében állt: boraival részt vett a füredi borheteken is. Közreműködött a füredi Hitelszövetkezeten, az ONCSA-házak létrehozásában, valamint a hajógyár bővítésében. 1945-ben az oroszok meghagyták tisztségében, jelentős szerepe volt a háborús károk elhárításában. Még ebben az évben egészségi okok miatt lemondott. Az 1948-as fordulat után kulákként került, mindenét elvették. A Jókai MgTSz-ben dolgozott nyugdíjazásáig. Az 1950-es, 60-as években rendszeresen zaklatták őt és családját az állambiztonsági szervek. A füredi református temetőben nyugszik. (Bővebben: Márványtábla helyett. Balatonfüred, 2008. 141–143.)

Helye: A piros templom és a Vásárcsarnok között.
 1. tábla felirata: „Tamás / fája”
 2. tábla felirata: „Tamás / prijatelj / P. O. Lovran / 2013”
 Anyaga: kő, márvány.
 Ültetve: 2011. augusztus 8.

SARKADY TAMÁS tanár, népművelő
 (*Veszprém, 1949. november 24. – Balatonfüred, 2011. április 21.*)

Általános- és középiskolai tanulmányait Balatonfüreden végezte. Pécsen szerzett általános iskolai tanári diplomát biológia és mezőgazdasági gyakorlatok szakon. Néhány év tanítás után „megcsapta a népművelés füstje”, Cseh Tibor hívására a művelődési ház (a későbbi Városi Művelődési Központ) munkatársa lett. Közel 30 évig, nyugdíjazásáig dolgozott itt népművelőként. Állandóan úton volt kerékpárjával, aminek csomagtartója mindig tömve volt a kiragasztandó plakátokkal. A város kulturális életében, és Glatz László mellett a füredi Anna-bálok lebonyolításában játszott meghatározó szerepet: a bálók rendező gárdájának emblematis alakjává vált. Tamás egyszemélyes szociális intézmény is volt. Lehetőségeihez mérten (néha még azon is túlmenően) segítette, támogatta az arra rászorulókat. 2000-ben elsőként kapta meg a „Balatonfüred Kultúrájáért Díjat”. A Balatonfüredi Helytörténeti Egyesület tagja volt. Halála után néhány hónappal egykori munkatársai kezdeményezésére emlékfát ültettek tiszteletére a Vásárcsarnok és a piros templom közötti területen. 2013. szeptember 14-én, a szüreti felvonulás során, a horvátországi Lovran városának fúvószenekara róttá le tiszteletét tábla elhelyezésével.